

РОК – ЕН – РОЛ МУЗИКА

ИНСТРУМЕНТ У НАМЕТАЊУ АНТИХРИШЋАНСТВА, НАРКОМАНИЈЕ, БЛУДА И НАСИЉА

“За мењање људског понашања не постоји ништа боље од музике.”

Шу Чинг

“Доброта је биљка коју демонско зло данашњице из тла брзо чупа. Једино ако је укоренено у Вечном Добру, Богу, она има снаге да одоли. Рок-музика и код искрених слушаалаца често је одбрана од епохе у којој је човек сведен ни на шта. Али тај штит је ломљив, а зло се прикрада и преко музике, да би младима отело последње уточиште”- Владимир Димитријевић (“Од Прислија до антимадоне”¹ –147 стр.).

Као саставни део уметности, музика је вековима служила за изражавање различитих стања људског духа : љубави, радости, патње, самилости; или је пак служила за узношење људског духа до созерцања (сагледавања) Божанског. Музика је некада била утеха људском духу, а данас је постала средство производње пакла на земљи и оно што нас навикава на пакао.

Велики руски писац Достојевски је говорио да ће лепота Богочовека Христа спасити свет. Предходни XX век је својом богоборном и богоотступничком философијом живота унаказио свет, претворивши га у место где је лепота Богочовека поново разапета. Деценијама је брисана разлика између онога што је лепо и онога што је ружно, те се људи због тога понашају дезоријентисано и хаотично.

¹ Америчка певачица Лујза Чиконе је узела уметничко име Мадона (тако римокатолици називају Пресвету Богородицу) да би се наругала највећој светињи Хришћанства. Пошто њене плоче, књиге, филмови и концерти представљају најгнусније видове изопачености, Владимир Димитријевић је назива антимадона.

Скоро смо прославили 2000 година Хришћанства, које је обликовало европску и светску културу. Од 60-тих година XX века до данас, при обликовању планетарне свести, намеће се рок-ен-рол музика. Шта је форсирао рок-ен-рол? Делимичан одговор пружа тумачење самог термина. Израз рок-ен-рол је смислио један диск-џокеј из дискотеке у Кливленду. Тај израз описује два покрета људског тела за време сексуалног оргијања и преузет је из жаргона америчког гета. Рок-ен-рол је више од обичне забаве!

Стање музике у једном друштву је показатељ духовног стања тог друштва. У друштву ће се развијати племенитији и узвишенији карактери уколико је музика мелодична, блага и складна. По мишљењу стародревних мудраца Платона и Конфучија ако је музика варварски ритмична и бучна она ће резултирати неговање грубијана и простачких душа у друштву.

“Са грубим, сировим ритмом, једноставних и лако памтљивих рефрена, рок музика се одмах окренула експлоатацији сексуалности младих конзумената”- приметио је Владимир Димитријевић (“Византијско огледало” 1996.год.,бр.4,срт.32). Није свеједно какви се идеали намећу младима преко ове музике, јер то могу бити и позитивни и негативни садржаји.

На нашим просторима Владимир Димитријевић се бавио критичим разматрањем ове музике и приметио је да је “рок-ен-рол од самог почетка био више идеологија него музика, више поглед на свет, него уметност”.

“Више од два века (од француске револуције, која је у име “слободе, једнакости и братства” однела око милион људских живота) антихришћанске силе на Западу, јавно и тајно, раде на стварању “новог светског поретка”, јединствене светске државе која ће своје поданике потчинити у сваком смислу, од економског до верског, претворивши их у беловесло срећне грешнике, какве Достојевски описује у “Легенди о Великом Инквизитору” (роман “Браћа Карамазови”). Чим се рок-ен-рол зачео творци “новог светског поретка”, мајстори за испирање мозга све су схватили. Развратити омладину и то на неупадљив начин, преко музике, значило је ту омладину учинити пасивном и тупом, спречити је да мисли на нешто што није задовољство чула”- “Византијско огледало” 1996.год., бр.4, стр. 32-33.

Само музицирање је (најчешће) мотивисано и усмерено на полно раздраживање свирача и публике. Оно што карактерише “бит – музику” је непрекидно понављање правилних пулсација у комбинацији са скраћеним ритмовима које даје бас-гитариста. Управо је то карактеристично за ритам читаве рок – музике. Зато не изненађује што је Ерик Бардон рекао : “Повезујем ритам бит – музике са откуцајима срца човека који је у телесном односу са другом особом”. Менаџер “Ролинг-стоунса” је био најдиректнији : “Поп – музика је секс, и то треба да саспете тинејџерима у фацу”.

Ритам бит – музике у “хард –року” делује тако што побуђује најниже инстинкте. У “отровном року” бит делује тако што поспешује реакцију нервног система и мозга на различите халуциногене дроге. “Рђави рок” снажно побуђује инстинкте везане за насиље, убиство и бунт.

Група “Битлс” се сматра оснивачем “сатанског рока”, јер је она 1968.год. снимила ђаволски “Бели албум”, на коме су се први пут појавиле подсвесне поруке за преношење “анти-јеванђеља по сатани”.

Проблемом пагубности рок-музике бавио се отац Архимандрит Лазар Витанијски. Говорећи о “панк-року” он запажа да се “његов циљ састоји у томе да се публика доведе до директног колективног лудила и насиља, вршења злочина и самоубиства. “Панк” садржи настране поступке као што су пљување, шутирање других и скакање на друге, наношење повреда себи и другима. До тог стадијума је дошао рок-ен-рол још 1985. год. Иначе реч “панк” је у Енглеској прво коришћена за проститутке оба пола а касније је добила опште значење “шљам”.

Што се тиче диско – музике она је настала у Њујорку 1973. год., у средини хомосексуалаца овог града. У “Дејли њузу” 1978. год. један чланак је приказао “диско” – феномен : “Пошто су једни од других изоловани заглашујућом музиком и изгубили се у заслепљујућем бљескању лајт-шоуа, они који играју раде све што им падне на напет, без икакве свести о било чему, те изгледа као да свако од њих бесни испред огледала, непрестано вичући : “Ја! Само Ја! Само Ја!”

Антихришћанска компонента рок-музике јасно се огледа у понашању рок музичара. Отац Архимандрит Лазар Витанијски је рекао : ”Занимљиво је то што су сви оснивачи рок-ен-рола били чланови сатанистичке “цркве” или следбеници сатанизма, а већина рок – група је следбеник неке сатанистичке религије. Када је требало да издају нову плочу или да промовишу нови хит, они су се обраћали за помоћ сатанистичким врачарима или врачарама да зачарају те плоче и хитове како би постигли велики успех. По завршетку црномагијског ритуала “освештања”, ти рок-музичари прихватају обавезу да даље шире сатански утицај на оне који ће слушати њихову “музику”.

Елис Купер је јавно изјавио да је склопио споразум са ђаволом и да му је то омогућило да постигне светску славу.

Мик Цегер је више пута за себе изјавио да је – “инкарнација Луцифера”. О томе довољно говоре називи трију његових песама : “Симпатија према ђаволу”, “Њиховим сатанским висостима”, “Заклињање мог брата демона”.

Елтон Џон је изјавио да никада није отпевао ни једну песму која није била написана уз помоћ магије.

Џон Ленон је у време промовисања ђаволског “Белог Албума” изјавио : “Хришћанство ће проћи . Оно ће се смањити и нестати ...Ми (“Битлси”) смо сада популарнији од Исуса Христа...”Ако се једно место у песми групе “Битлс” под називом “Револуција бр.9” слуша у обрнутом смеру јасно се чује сатанистичка порука : “Причини ми сексуално задовољство, мртви човече”.

У веома популарној песми групе “Лед целелин”, “Степенице ка небу” речи треће строфе садрже подсвесну поруку и приликом слушања у обрнутом смеру јасно се чује : “ Ја треба да живим ради сатане”. Када се стих : “ И још има времена да се промени пут којим ви идете”, слуша у обрнутом смеру, чује се : “ Мој мили сатано, нико други ми неће изградити пут”. “ (Лазар Витанијски “Покајање-пут у живот вечни “,Цетиње 1999.год., стр.76-77).

О антихришћанској компоненти рок – музике сликовито сведоче омоти плоча, аудио и видео касета. То су најчешће грозне слике : перверзне или порнографске, сатанске или садистичке, за злим порукама или симболима. Често су представљени обрнути троуглови (символ ђавола и адског бездана) , пирамиде, пентаграми, хексаграми, црномагијски кругови и бројеви (као што су 666 или обрнуто приказано 999), као и много различитих враџбинских, фалусних и вагиналних симбола, сцене са приношења људских жртава, сцене са црних миса и други призори пакла.

Следећа пагубна последица бројних песама поп и рок музике је што младима прикривено или отворено сугеришу коришћење дроге. О томе је самопромовисани краљ ЛСД дроге Тимоти Лири изјавио : “ Особа која тврди...да рок-ен-рол музика охрабрује клинце да узимају дрогу, потпуно је у праву. То је део наше завере...”.

За многе познате рок-музичаре (као што је нпр.Џими Хендрикс) се открило да су наркомани. Неки од њих су због тога долазили у сукоб са законом, а знатан број њих је нестало из живота због уношења превелике дозе наркотика.

Нажалост ни домаћи рок - певачи не заостају за иностраним у погледу сугестија за узимање наркотика. Све је већи број домаћих певача који омладину директно позивају на употребу наркотика. Техно-поп дует “Моби Дик” својом песмом “Краљ кокаина” овој тешкој дроги даје легитимитет, изнуђује њену друштвену прихватљивост, а код младих који још нису изградили своје личности чини да дрога постане саставни део помодарства.

Поред земаља развијеног Запада, са проблемом наркоманије све више се суочава и наша земља. Резултати анкете спроведене пре пет година међу 510 ученика VII и VIII разреда, у нишким основним школама, показали су да у узрасту од 13-е до 14-е године скоро 8% (7,96%) већ је пробало, а 4% стално користи опојна средства.

Насиље је наредна пагубна пропратна компонента рок- музике. Многи рок-концерти су често праћени жртвама које страдају због огромног окупљања избезумљене гомиле. Неки млади људи бивају просто изгажени или угушени у гужви, или умиру од прекомерног конзумирања дроге и алкохола. 2.јула 1991.год. “Guns’ N’ Roses” су одржали концерт у Сент Луису. Концерт је завршио правим метежом; 2500 веома љутих обожавалаца повредило је преко 60 особа. Часопис “Rolling Stone” извештавао је да су посетиоци концерта беснели, бацали флаше, ломили седишта, ломили украсно грмље, палили ватру... тако да је морала да интервенише полиција. Ово је само један пример насиља, које се често завршава смрћу, као што се догодило пре више година када је 65 младих људи погинуло за време једног од таквих концерата у Лос Анђелосу.

Насиље није само пропратна компоненета рок-музике, него ова музика служи као средство потпиривања и наметања насилног понашања. О томе сведоче текстови бројних песама или чак називи самих група : у албуму “Hell Awaits” (=Пакао чека) бенд “Slayer” (=”Кољач”) у једној од песама каже : ” Нема очигледног мотива. Једноставно убијај и убијај. Преживи моје бруталне ударце. Прогонићу те до краја”. Маскота групе “Iron Maden” је “Eddy”, мртав човек који убија са великим одушевљењем. Сатаниста и брутални убица Ричард Рамирез изјавио је да је “AC/DC”

песма “Ноћно вребало” (“Night Prowler”) постао део његове мотивације да убије 30 људи ! Рекао је да му је песма пружила надахнуће ! Поменута песма садржи стих : “Неће те нико упозорити, нико неће викнути “Напад!” и не можеш осетити челик док ти се не зарије у леђа. Ја сам твоје ноћно вребало “.

Владимир Димитријевић у књизи “Од Елвиса до антимадоне” износи резултате једног истраживања које је открило да је међу омиљеним песмама 700 хеви - метал фанова (обожавалаца) 50% је било о убијању, 35,2% о садизму, и 7,4% о самоубиству.

Национални савез цркава је издао студију која је установила постојање директне узрочне везе између насиља у медијима и агресивног понашања у друштву.

Посматрано из хришћанске перспективе нема добрих рок- група. Јер иако је похвално његово одбијање дрога није за одобравање њихова хедонистичка философија живота. Овде спадају рок-групе “Hammer”, “Vanilla Ice”, “New Kids on the Block” и др. Ове тзв. “добре” рок-групе имају у својим песмама и наступима сексуалне алузије и покрете чланова бенда које код девојчица предтинејџерског узраста побуђују падање у транс и вриштање. То свакако не може да се сврста у побожно понашање. Ове и сличне групе својим сексуалним алузијама нису од помоћи младима да кажу одлучно “НЕ !” необавезној сексуалној култури! Ове групе сугеришу отпор младих људи према хришћанском учењу о моралу. Обзиром на СИДУ и друге болести које се преносе неморалним контактом није безазлена сугестија ових група коју они врше на младу популацију, која их слуша, воли и опонаша.

Православна духовност нас учи да ставимо под знак питања поруке које преносе ове тзв. “добре” групе, јер се у Светом Писму каже : “ Блуд и свака нечистота... да се и не спомињу међу вама” (Ефес. 5,3).

Узимајући у обзир све до сада речено о рок-ен-рол музици јасно је зашто се међу хришћанима рок-музика сврстава у најраспрострањеније грешне разоноде и пороке нашег доба.

Упозоравајући је закључак који су донели рок историчари Seay и Neely у књизи “Степенице ка небу” : “Рок-ен-рол најмоћнија музика коју је свет икада спознао, има за много шта да одговара... то је злочин против уметности и човечности, духа и себе. Али за оне који воле ту музику... моћ рока је нека врста религиозне мистерије саме по себи. “

На следеће питање свим правим Хришћанима одговор је јасан : да ли родитељи треба да подржавају своју децу да слушају добар рок који заговара уздржавање од конзумирање дроге, ако исте те групе крше Божији благослов везан за чедност? У доба када прељуба и блудни начин живота све више зла наноси (путем СИДЕ и др. полних болести и повећаног броја абортуса), могу ли “чист” или “добар” рок бити нешто више од илузије? Утолико пре што и сами рок музичари сматрају да нема “безбедног” (“доброг”) рока. Својевремено је Мик Цегер из “Ролинг Стоунса” приметио : ”Не постоји таква ствар као што је безбедна, породично оријентисана рок-ен-рол песма.”

Многе рок групе су препознатљиве по побуни против устаљених традиционалних вредности и хришћанског морала.

Дејвид Крозби из “Crosby, Stills & Nash” прокоментарисао је у интервјуу за часопис ” Rolling Stone ” : “Сматрам да је једина ствар коју треба обавити – украси им њихову децу...Кад то кажем не мислим на киднаповање. Говорим о промени њиховог вредносног система, који их удаљује од њихових родитеља веома ефикасно (од вредносних система њихових родитеља)”. Овде се, у другој форми, примењује исламска идеја о одузимању деце да би се преваспитавањем претварала у јаничаре. Разлика је у томе што се деца не киднапују већ се на један перфиднији начин отимају – путем наметања вредносног система који се битно разликује и сукобљава са вредносним системом родитеља.

Ипак, породицу није почела да разара поп и рок генерација, него родитељи, који су односе са децом свели на давање новца, уместо пружања љубави.

Сумирајући своје искуство и теоретска сазнања у вези рок – музике Владимир Димитријевић каже : “У њој није било само зла јер су је створили боголики људи. Али за несрећу оно што се звало “главним током” пречесто је злоупотребљавано за манипулацију младима”.

Код нас је манипулативни рецепт откривен када је стигао турбо-фолк, музика за убрзану кретенизацију, у којој више није било ничег осим помаме, и чији је једини циљ новац.

На србском терену творци Новог светског поретка (“испирачи мозга”) су дуго тражили кључ за коначно разбијање омладине преко музике. Рок-ен-рол је био погодан, али само делимично : текстове страних извођача није свако разумео, а бендови са нашег терена се нису уклапали, како рече Владимир Димитријевић : “ У кретенизујуће стандарде запатне поп-идолатрије. Коначно решење, међутим, нађено је под називом “турбо-фолк” : најсуровији диско-ритмови, највулгарније турске мелодије, најпровокативнији концерти и ТВ- наступи, речи песама пуне духовне лажи и смрти...” Нпр. Шабан Шаулић пева : “Ако има пакла, ја ћу тамо бити,

Са ђаволом црним коло ћу водити
Коловођа ђаво а на крају ја,
Судбина се моја од рођења зна”.

Утицај рок – музике и црквене музике на људско здравље. Овим питањем се бавио руски научник Фотије Шипунов. На основу резултата истраживања он је констатовао : “ Поред тога што рок музика уништава сваку живу ћелију, он је и разара, пошто све ћелије на рок реагују хаотичним кретањем, а звоњење црквених звона их упућује на одређени склад. На екрану звоњење црквених звона је строга линија, иде благо и тече попут таласа. Отисак рок-музике на екрану личи на неконтролисано нанешени потез блатњавом четкицом, обична брљотина...Негативан утицај рока на ћелије чини да се оне крећу на различите стране, међусобно не помажу једна другој, све је у распадању и тако долази до туморних оболења, као што је рак, а могуће и сида...Рок-ен-рол претвара човека у зверолико биће”, резонује Шипунов (Ранко Мандић – “Поп и рок музика у служби Новог светског поретка, сатанизма и наркоманије”- стр.44-45).

За разлику од рок – музике утврђено је да црквена музика, посебно звоњава црквених звона благотворно делује на људско здравље. “У руским лабораторијама

помоћу огледа утврђено је да осцилација ултразвучног дијапазона црквених звона одбацује бацил куге и вирусе других инфективних оболења... Тако је 12-октавна звучна симфонија звона која су звонила у великим манастирима као Задонски, Данилов, Стески, на растојању од 7 км стерилисала је све патогене микроорганизме...Истраживана је и околина Јелаховске саборне цркве у време Васкрса. Када је звонило велико звоно- уништаван је вирус грипа. Све епидемије које су наилазиле са Блиског Истока на југ Старе Русије, у таласима су обилазиле рејоне у којима је било лоцирано много већих манастира, цркава- где је било много звоњења. Дакле, симфонија звона их је одбијала и уништавала” (Р.Мандић, исто, стр.45-46).

За исцелитељско својство (духовне) музике се знало пре Христа. У Старом Завету у првој књизи Самуиловој (16,23) о томе се каже : “ И кад би Дух Божији напао Саула, Давид узевши гусле ударао би руком својом, те би Саул одахнуо и било би му боље, јер би зли дух отишао од њега”. Кад би цару Саулу било лоше слуге његове би говориле : “Да потраже човека који зна ударати у гусле... и олакшаће ти” (I књ. Смуилова 16,16). Шта више, за тада младог Давида су говорили : “ И Господ је с њим”. Давид је од малена као пастир био позван и поучаван да музиком испитује и исцељује људску душу натапајући је Духом Божијим – прво своју а затим свих осталих. Очигледно је да је и сва јеврејска наука о васпитању младих,(записана у Старом Завету) било педагогије врлине и да је та врлина најлакше преношена музиком, којом се деца хране још од мајчине успаванке. По св.Јовану Златоустом “псалмопој расте заједно са децом, младе позива на разборитост, девственицима даје целомудреност, старима пружа сигурност, грешне позива на покајање” – “да би свим снагама и моћима људи волели Бога и да би се тиме све снаге душе ускладиле”, каже св.Атанасије Велики. (види, јеромонах Јован Ћулибрк “Светигора” бр.101,стр.24). Није случајност што су сва црквена богослужења изаткана од Псалама и духовне музике.

Свети оци су препоручивали неговање духовних песама, химни и славословља ради нашег снажења на путу спасења. Св.Максим Исповедник је рекао : “Духовна сладост божанстених песама изражава наладу божанствених блага, која узноси душе чистој и блаженој љубави Бога, и која сугерише још већу мржњу према греху”.

“Нико не може знати како да се влада до смрти, ако не зна шта ће бити с њим после смрти” (св.владика Николај Жички). Зато нас православна духовност учи смислу живота и усмерава трошење животне енергије на богоугодан начин, ради задобијања благодати Светога Духа. То подразумева неговање врлинског живота и борбу са грехом у нама и око нас.

На основу свега што је речено о рок-музици, закључујемо да она није Богонадахнута, иако садржи препознатљив вапај за смислом живота и за љубављу. Све што није иницирано и испуњено Духом Светим не делује умирујуће већ разарајуће. Да би смо испунили наше назначење као боголиких створења, потрбно је да се потрудимо на задобијању благодати Духа Светога и тако испунимо циљ (смисао) живота. Средства за добијање Светога Духа су молитва, пост,добра дела и Свето Причешће. Молитва подразумева и певање духовних песама. Духовна музика

облагорођује и храни душу. Многи свети оци су у тренуцима богонадахнућа испевали дивне божанствене химне, славословља и молитве, оставивши нам их као образац за успињање духовном лествицом до таквих висина које узводе у нови живот – еванђелски живот, растерећен робовања греху а обогаћен врлинама. Врлински живот подразумева правилно (Православно) исповедање вере и добра дела, која ће нам бити залог доброг одговора на Страшном Суду Христовом, да би смо милошћу Божијом наследили Царство Небеско, које је праведницима припремљено од постанка света.

* * *

Ако после свега реченог неко помисли да није толико штетно слушање рок–музике или турбо-фолка нека обрати пажњу на поуку оца Архимандрита Лазара Витанијског својим духовним чедима : “Недопустиво је мислити да Хришћанин, ипак, понекад може да слуша ишта од те музике, бирајући нешто што је наводно “мање опасно” и да у томе ужива. Не ! Не бере се грожђе са трња ! Зло дрво не доноси добре плодове! Дрво, чије корење упија сокове пакленог бездана не може да доноси безопасне и здраве плодове. Може ли Хришћанин понекад ради разноврсности и да би избегао монотонију да општи са ђаволом ? Или да заигра под звуцима исте свирале са демонима ? Нипошто !

Значи, чак, и најмање забављање православног Хришћанина рок културом (и турбо-фолк музиком), јесте издавање своје вере, јавно вређање свог Господа, удаљавање од Њега, пагубна прелест, општење са духовима таме, играње са сатаном!

Што пре исповеди такву грешну забаву и немој са њом више долазити у везу “. (Арх.Лазар Витанијски, исто, стр.79).

Нека би Благи Господ, молитвама своје Пречисте Матере и свих светих помогао свима који трагају за смислом живота и љубављу, да се обрете на животном путу Правде и Истине Божије, без исцрпљујућег лутања у животу овом привременом којим се припремао за живот вечни. Амин.

Излази по благослову Њ.П.Епископа нишког Г.Г. Иринеја

Сестринство манастира св.Стефана Липовац